

מה מציגים במוזיאון תל-אביב: בובות-דא

דענקה

צמיחתה של האמנות הישראלית הצעירה. כשנערכה ב-1967, תערוכת הסתיו האחרונה, בה השתתפו 38 אמני ישראלים, בחרו האמנים בוועדה מייצעת למוזיאון, לתיבחר את היצירות לתערוכת הסתיו 1968 — על מן שלא תישנה השערוריה שקמה בעיקבות ייצוג בלתי נאות של אמנים צעירים או.

בוועדה המייצעת היו חברים האמנים מיכאל ארגו רפי לביא ודב פיגין. השלושה ניגשו למלאכה. מייד הוצפו סלפונים וב שות בעל-פה ובכתב, מצד כל האמנים הצעירים קשישים, שביקשו להיכלל בתערוכה רבתי-היוקרה. יכולנו לישון בלילות, מרוב קריאות, סיפר השב אחד מן השלושה.

עד שלבסוף בחרו ב-41 אמנים אפשריים, שאת שם תיהם הציגו לדי"ר גמזו. הוא אישר בלי עירעור, ש השבוע, בעת הפתיחה: "כמנהל המוזיאון איני צריך ל הוב כל יצירה. אבל אני חייב להציג כאן זרמים חדשים אם כי לשלושת היועצים היו חילוקי-דיעות על אמנ

מסמלים את האנושות כפי שתיראה לאחר הפצצה אטומית. זוהי הירושימה ללא אהבה. משום כך יצר הפסל דמויות מפורחמות. לאמיתו של דבר, רצה יהודה בן-יהודה ליצור בובות אמיתיות ככל שאפשר ב- מראן. משום כך, הוא חיפש דרך לצקת בגומי ורוד. אולם בתי-החרושת למיורוני גומי ולמוצרים אחרים מחומר זה, תגוס, לא היה מסוגל לספק לו את האבקה החרודה. לכן, מחוסר-ברירה, יצר בן-יהודה בובות שחורות. וכך נולדה האגדה של "רעיון הירושימה".

*** ביקורת על המבקר ***

א היתה זו צרתו היחידה של הדי"ר גמזו, שנגמזו הפעם כראוי. בזמנו, הוטחה ביקורת חמורה ביותר

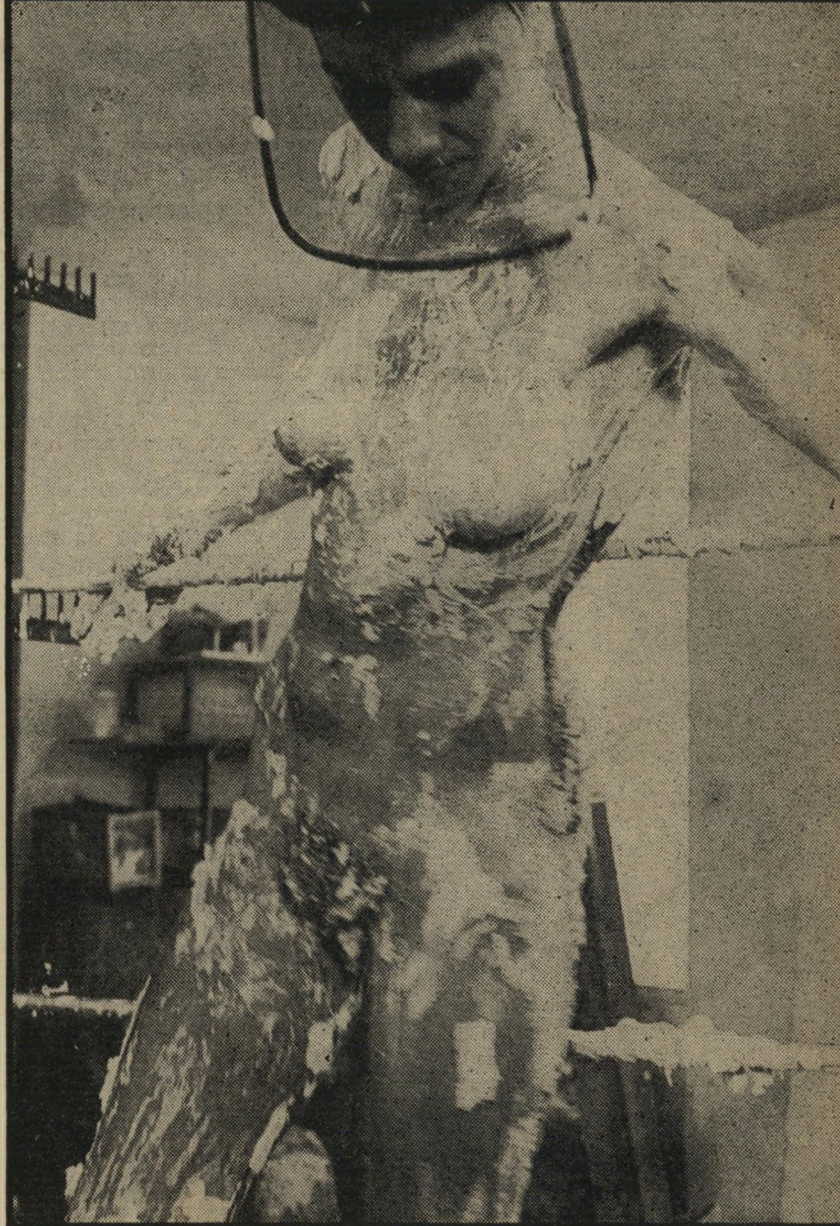
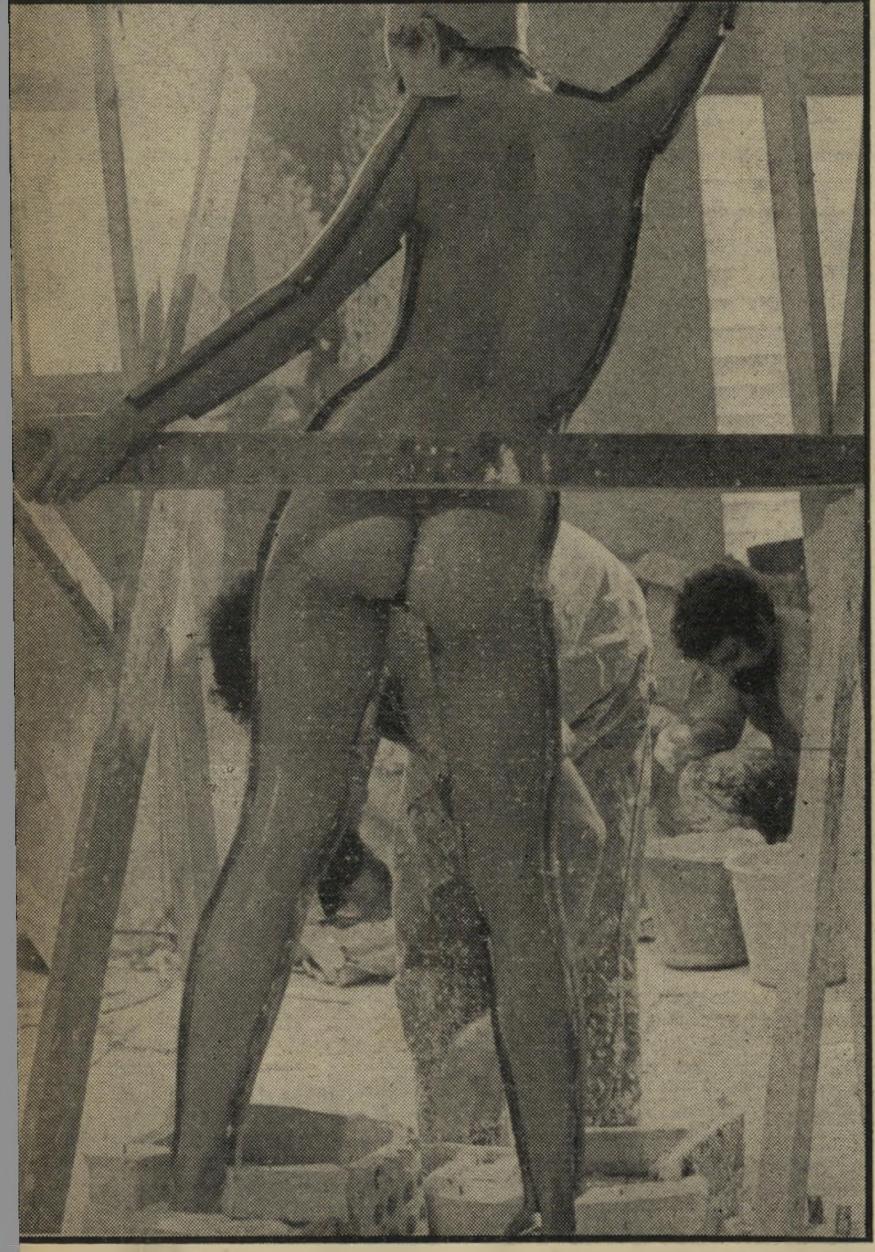
הדוקטור והבובות

דוקטור חיים גמזו, מנהל מוזיאון תל-אביב, נראה בפתח המוזיאון. ברקע בובותיו של הפסל יהודה בן-יהודה. טען גמזו: "כמנהל איני צריך לאהוב את כל היצירות. אבל אני חייב להציגן".

*** קומדיה של טעויות ***

ה מוצג היה גם גורם לקומדיה של טעויות. כי בעוד בן-יהודה עצמו לא התכוון, בעצם, לשום דבר מיוחד, ערך את שורת הניסויים שלו בגומי כחלק מן העבודה האמנותית השיגרתית שלו, התלבשו המומחים של האמנות — ובראשם הדי"ר גמזו — על תופעה זו כעל סנסאציה בועיר-אנפין. כך, למשל, שימש הצבע של בובות הזוועה של בן-יהודה למקור להשתפכיות משעשע. טען גמזו, בפתיחה: פסלים אלה

והי תערוכה מחרידה! אמר הדי"ר חיים גמזו, מנהל מוזיאון תל-אביב, על תערוכת הסתיו של אמני-ישראל ש- נפתחה השבוע ברובי-פאר, ובנוכחות ראש-העיר. מה גרם למנהל-המוזיאון, המומחה ל- אמנות המושמץ ביותר במדינה, לצאת לכאורה נגד תערוכה שמתנהלת בגושפנקה האישית שלו? היה זה מוצג מרכזי, המהווה את גולת-הכותרת של התערוכה: 60 בובות-גומי מתוכות, שהוצקו על גופותיהם החיים של גדולי האמנים והיפות שבנערות-החברה של העיר על-ידי הפסל הצעיר (32) יהודה בן-יהודה. בן-יהודה, הידוע בעיקר כצייר, עסק כל השנה האחרונה בסוג חדש של אמנות: פיסול-גומי. הוא יצק גבס על גופן של נערות, ואחר-כך, בעזרת אבקה מיוחדת, תירגם את יצקות-הגבס לבובות-גומי ב-

מאחור

נראית הדוגמנית אן טוכמאייר, כשחלק-גופה הקדמי עדיין מכוסה מחצית-היציקה גבס מוקשה. עוזרו של הפסל עוסק בהסרת הגבס, התולש, כשהוא מסולק, מרבית שערות-הגוף של הדוגמנית וגורם לה, אגב כך, כאבים. ברקע: בן-יהודה מכין גבס ח רבים היה שם אחד בראש שלוש הרשימות: שמו יהודה בן-יהודה, מייצר הבובות. * * * מיליונים צעיר

נגד המבקר, מצד אמנים. החל בפסל יגאל תומרקין, שהציג תמונה בה מתגוססת הי כתבה "גמזו חמור" וכלה באמנים רבגוני יים שטענו, כי מנהל-המוזיאון אינו מתייחס לאמנות מודרנית צעירה, והולך רק בתלם השמרני — היו כל הידיים מונפות נגד גמזו. על כן החליט גמזו לא להפריע עוד ל-

ההתחלה הלבנה

כך נראית הדוגמנית, כששמן-האגוזים מרוח על גופה ושרידי-הגבס הראשונים נמרחים על איבריה, בידי הפסל. על פניה — מטיכה שקופה, למניעתו של התות הגבס לעיניה ונחיריה.